

بررسی کیفیت زندگی پرستاران شاغل در بیمارستان روانپزشکی ابن سینا شهر مشهد

سعید واقعی، فاطمه دربان، سید رضا مظلوم، مرتضی مدرس غروی، مسعود کاشانی لطف آبادی، محمد شاد
دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
vaghees@mums.ac.ir

مقدمه: کیفیت زندگی به عنوان یک بحث علمی در ده سال گذشته توجه افراد زیادی را به خود معطوف کرده است. ساختار چند بعدی کیفیت زندگی باعث شده است تا در این میان یکی از عواملی که بر کیفیت زندگی اثر دارد، استر می باشد. اعضای تیم پزشکی خصوصاً پرستاران، کسانی هستند که سطح بالایی از استرس را دریافت می کنند. یکی قسمت هایی که پرستاران در آن به فعالیت می پردازند، بخش های روان پزشکی است. پرستاران در این بخش ها با جریانی از محرک های استرس آور و خسته کننده مانند ساعات کاری زیاد، آموزش حرفه ای و منابع حمایتی ناکارآمد رو به رو هستند که کیفیت زندگی آنان را کاهش می دهد.

هدف: هدف از این مطالعه بررسی کیفیت زندگی پرستاران شاغل در بیمارستان روانپزشکی مشهد می باشد.

روش کار: در این مطالعه توصیفی، واحد های پژوهش ۶۰ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان ابن سینا شهر مشهد در سال ۱۳۹۰ بودند که به روش تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه کیفیت زندگی ۳۶- بود که دارای ۸ حیطه در زمینه استرسورهای بالینی در ۷ حیطه (عملکرد جسمی، اختلال در ایفای نقش به دلیل مشکل جسمی، اختلال در ایفای نقش به دلیل مشکل روانی، سلامت عمومی، عملکرد اجتماعی، سلامت عاطفی، بدنی و انرژی و خستگی) بود. اطلاعات بدست آمده با استفاده از فرمول های آمار توصیفی تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها: میانگین سنی واحد های پژوهش $36/0 \pm 7/03$ سال بود و اکثریت آن ها مرد و متأهل بودند. نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که میانگین کیفیت زندگی کلی واحد های پژوهش $105/4 \pm 11/11$ در محدوده ۰ تا ۱۴۰ به طوری که میانگین نمره ابعاد عملکرد جسمی $27/2 \pm 3/28$ ، اختلال در ایفای نقش به دلیل مشکل جسمی $12/7 \pm 2/40$ ، اختلال در ایفای نقش به دلیل مشکل روانی $9/0 \pm 1/90$ ، سلامت عمومی $20/5 \pm 2/95$ ، عملکرد اجتماعی $6/3 \pm 1/22$ ، سلامت عاطفی $14/3 \pm 1/89$ ، درد بدنی $6/7 \pm 1/39$ و انرژی و خستگی $8/6 \pm 2/35$ بود بر اساس یافته این تحقیق کیفیت زندگی ۴۱/۷ درصد واحد های پژوهش در سطح نسبتاً مطلوب و نمره ۵۸/۸ درصد آن ها در سطح مطلوب قرار داشت.

چهارمین سمینار سراسری
پرستار، ماما و پژوهش

۱۳۹۰ و ۲۳ و ۲۴ آذرماه ۱۳۹۰

چهارمین سمینار سراسری پرستار، ماما و پژوهش

انجمن ملی پرستاری و مامایی
سازمان نظامی پرستاری و مامایی

نتیجه گیری: با توجه به این که پرستاران بزرگترین گروه ارایه دهنده خدمات در نظام سلامت هستند بایستی از کیفیت زندگی مطلوبی برخوردار باشند تا بتوانند مراقبت ها را به شکل مطلوب به مددجویان ارایه دهند. این در صورتی میسر است که پرستاران از لحاظ روحی و روانی، رضایت کاری و در واقع جنبه های مختلف زندگی در سطح مطلوبی باشند. بنابراین باید به سلامت و کیفیت زندگی پرستاران و حفظ نیروی پرستاری، در درجه اول به عنوان یک انسان و در مراحل بعدی به عنوان فردی که حافظ سلامت و تندرستی اعضای دیگر جامعه است، اهمیت داده شود.

کلمات کلیدی: کیفیت زندگی، پرستاران، بخش روان
